

Szerkesztőség:

Medgyes, Kő-utca 50. l. em.
A közlemények és hirdetések e címen; előfizetési és hirdetési díjak a kiadóhivatal címére küldendők.

Előfizetési árak:

Negyedévre 2 kor., egyes szám 16 fillér.

MEDGYESI UJSÁG

Társadalmi hetilap.

Hivatalos hirdetések

100 szóig 10 korona, azonfelül minden 100 szó 3 kor.

Magánhirdetések meg-
egyezés szerint.

Nyilttér soronként 40 fillér.

FIGYELŐ.

A haladás nem is olyan hosszú lépésekkel megy a maga útján, mint azt az elégedetlenek hangoztatják, hanem sokszor gyors iramban száguld, mint a versenyparipa, vagy rohan, mint a szélvész.

Az embernek, a haladó embernek célja volt mindenha megtalálni az eszközöket életének nemcsak fájdalom mentessé s így kellemessé tételére, hanem azt a lehetőség határai között, minél hosszabbá nyújtani, végét a végső határig kitolni is. Semmi elítélendő nincs ebben a törekvésben mindaddig, míg pozitív tudományára támaszkodva igyekszik célját elérni.

Vannak azonban a halálnak olyan csirái, melyekkel szemben hiába való a tudás, azok mint a földbe vetett mag, kikelnek s minél inkább erősödnek, annál több fájdalmat okoznak s általunk is meghatározható időben izgalom nélkül sirba fektetnek. Ha ezek nem volnának is, úgy az emberkor véghatárai felé közeledve, egyszer csak felhangzik a szó: eddig és nem tovább. Ennek pedig, ha az orvosok regimentje vesz is körül, engedelmeskednünk kell. A tudomány azonban van olyan előre haladott, van olyan erős, hogy az ilyen ítélet után is néhány nappal képes megtolani életünket. Ámde nemcsak életünket, hanem ezzel együtt szenvedéseinket megtartja, sőt növeli.

Különösen az, aki nem mindennapi pályát futott meg, akit életében, a küzdőtér porondján ezrek és milliók vettek körül, van kitéve annak, hogy elérkezvén hozzá a halálnak angyala, azt minduntalan elhessegetik tőle, megtoldva életét néhány semmit nem érő nappal, megszorítva kínait, melyek alatt minden perc egy-egy óráig tart.

Felmerült a kérdés, hogy vajon van-e joga a tudományak így megkínózni a már halálra vált embert? Nem sokkal jobban és a szív érzése szerint cselekedne, ha ott, ahol már véget ér hatalma, engedne nyugodtabb és gyorsabb elmulást? Ugy hiszem, hogy e második kérdésre adott „igen” felelet nagy többséget mutathat fel.

Mélyebben járó kérdés ama másik, mely régen feladatott s most ismét napirenden van, t. i. hogy a gyógyíthatatlan beteget, akiknek élete, ami még hátra van, csupa kinszenvedés; nem volna-e humánusabb megmenteni, meg „nem szüntethető” fájdalmától, az élet elvételével?

Az argumentumok egész légióját lehet felsorolni és sorakoztatni is e kérdés tárgyalói. Éppen azért, mert az ellenkező állásponton levők egyformán tudnak erősködni vélt igazságaik mellett; döntő eredményre még soká nem számíthatunk.

Szívünk facsarodik amikor látjuk a nagy szenvedést, a tehetetlenség érzete üli meg keblünket de hol az a rideg szív, amelyik, ha fájdalom árán, távol ne óhajtana tartani azt a kezét, amelyik a gondviselés dolgába akar belenyulni?

Budapesten egy szép napon a puld mellől egyszerűen, hidegen és jól öltözötten, — ahogy illik — kiléptek a gyógyszerészek és otthagyták a gyógyszerárakat sok élettelen, nélkülük használhatatlan drága kincsessel. Sztrájkba léptek a gyógyszerárak alkalmozottai, azok, akikben a szenvedő emberiség az orvoson kívül reménykedik, otthagyták posztjukat és ezzel oly szomorú, oly rémes perspektívákat nyit meg Magyarország jelenlegi közállapotaiba, amelyet még egy sztrájk sem mutatott.

Mert minden sztrájk egy-egy szomorú villanás, de egyik sem szomorubb, mint ez.

Végleges és katasztrófális lezülése egy országnak az a helyzet, hogy az emberi legdrágább kincsét, az egészséget sem lehet gondtalan kezébe letenni. A gyógyszerárban, ahol egy grammnyi, vagy egy cseppnyi eltérés betegséget okozhat, ahol egy tévedés, egy másik doboz, vagy pohár, vagy tégely, — nem a helyes — halálos következményekkel járhat, ott olyan embereknek kellene állniok és dolgozniok, akiknek egész gondolkozása, minden gondolata — munkaidejük alatt — vállalt feladatukra legyen összpontosítva.

Ez a sztrájk, ha kissé hangosabb, nagyobb szavakat használhatunk, rémületbe ejtheti az országot. Mert hiszen a gyógyszerészek uemcsak Budapesten nyomorognak, hanem az egész országban. Havi 140 koronából nagyon nehéz megélni, még nyomorogni is alig lehet belőle. A gyógyszerészekben tehát érthetően gyul és gyült össze az elkeseredés, a szomorúság, az elégedetlenség és ez az elkeseredett és elégedetlen ember keveri össze azt a szert, amelyetől én, te és mindnyájan a gyógyulást várjuk, az egészségünket akarjuk visszakapni. Ilyen helyzetet a kormány, az állam, azok, akiknek komoly hivatásuk ez ország polgáraitól gondoskodni, nem tűrhetnek. Itt segíteni kell, mert a gyógyszerészszttrájkban, — ha el is múlt, mire e sorok megjelennek, nemcsak legyőzéssel vagy diadaljal járt beharcot kell látni, hanem komoly és fenyegető veszélyt, amely legelőször a nép, a lakosság egészségét veszélyezteti.

Tenni kell valamit, mert nyomorgó, elégedetlen katonákkal hadat viselni a legnagyobb ellenség: a halál, a betegség ellen valóban nem lehet.

E s t e.

Ság Mihály kihajolt a vonat ablakon s úgy mondta magában!

— Pest . . . Budapest . . . Pest . . .

Valami ismeretlen, titkos hangzása volt előtte e szónak, új és csodás miszteriumokat sejtett meg mögötte és úgy érezte magát, mintha valami nagy sötétség előtt állana, amibe fél belemenni, de mégis megy, rohan . . . Kinézett az ablakon s elnézte a sötét gomolygó füstszallagot, amelyiket maga után lobogtatott a szél s amelyik lassanként belemosódott az ég piszkos kékségébe. Néha nagy piros és sárga tűzszikrák pattantak ki a kéményből s nagy széles ívben röptültek a magasba kigyózó, fényes vonalat hasítva az égen, száguldottak egy darabig a füstoszlop tetején aztán vakító fellobbanással elmúltak.

Ság Mihály nézte még egy darabig őket, aztán fáradtan ült vissza a kupéba s behunyta a szemét, hogy ne lássa a harmadik osztály szegény milióját, az öreg asszonyokat, akik kétségbeesetten hasonlítottak az ő öreg anyjára és hogy ne lánson semmit ami bántja és zavarja, mert Ság Mihály úgy érezte, hogy ezen a ködös, titkokkal teljes szeptemberi éjszakán új dolgok váraoznának rá és úgy érezte, hogy a lelke, amíg eddig el volt temetve a szürkeségbe, új és színes dolgokat fog neki mondani.

Mert Ság Mihály még várt magától új dolgokat, várt magától még sokat, mindent. A könyvek között, mert itt töltötte tizen-nyolc esztendejét, meg a kis városban megérezte, hogy vannak más dolgok is a világon, mint amit megélt s látott, hogy vannak titkok is, rejtelmesekek mint egy keleti mese és a lelke, ami úgy véletlenül kerülhetett a kisvárosba, a félpaszty családjaiba, a titkokat a nagyvárosban kereste.

Megérezte, hogy a kis város: az örök átlátszóság, hogy a kis város nem fejt ki titkokat, csak gyöpöt növeszt fölébük és hogy a kis városban nem teremnek szépségek, csak nyugodtság. A nyugodtság pedig: az unalom.

És megszomjazott Ság Mihály lelke már nagyon az ismeretlen dolgokra, a lázas szépségekre és úgy érezte magát a vonatban, utban a nagyváros, Pest felé, mint a menyasszony, aki reszketve várja a titokfejtő perccet.

Amint a vonatja Kőbányára érkezett és utitársai elkezdtek lázasan készülődni, ő nyugodtan maradt, de lelkében talán most érezte leghatározottabban, legélesebben, hogy amit várt, most jön. A város konturjai teljesen belemosódtak az éjszakába, de a lüktetését, a város életének lüktetését megérezte és megborzongott a teste, a lelke sejtéseitől.

Még három nap múlva is úgy járt az

utcákon, mintha most lépett volna ki a kupéból. Úgy érezte, hogy valami alapot, valami biztosságot elveszített. Az agya kábult volt, lelkében ott zibongott, zajgott a sok új impresszió. Ez a láрма, ez a világosság, ez a fényesség, ez a sok, sok asszony és mindez megszedítették, elkápráztatták.

Nappal aludt, — nyugtalanul, lázasan — és úgy hat óra felé jött ki az utcára. Még most is olyasfajta érzései voltak, mint legelőször, mikor a pályaudvar nagy üvegfedele alatt állott és úgy érezte, hogy az a nagy, muzsikáló morajlás, ami az üvegcsarnokon át meg átrezgett s amiben harmóniává olvadt a nagyváros lármájának minden disszharmoniója, átmenne az ő vérébe is a város véreből s magában érezte azt a nagy, nagy mindent, amiben volt. És ez a muzsika, ami ott lüktetett ritmikusan a vérben, a város muzsikája erőssé és büszkévé tette.

Szerette volna, ha egy fejjel magasabb lenne az emberekénél, az összes embernél és szeretett volna valami hatalmas zsolozsmát énekelni ott kint, az utcán, aminek a melódiai, a muzsikája, a hangja szívéből fakadtak volna. És boldog volt Ság Mihály, hogy ilyen nagy és diadalmas szépségek teremnek meg lelkében és szeretete volna, ha ebből a boldogságból valami kicsordul a szívéből hatalmasan zengő melódiákkal, érces hanggal és szeretett volna sirni, hosszan és mélyen sirni, annyira boldog volt.

Pfundtner Károly †

Pfundtner Károly m. kir. főerdőmérnököt, a segesvári áll. erdőhivatal főnökét, e hó 10-én a medgyesi róm. kath. sirkertben örök nyugalomra helyezték.

Alkotó ereje, munkakészsége és munkabírása csúcspontján szakadt meg egy áldásos közpályá; férfikora delelőjén omlott össze egy nagyértékű férfi.

Elhantoltuk egy embertársunkat, akiben a maga teljességében testet öltött, minden társadalmilag értékes erény; egy példaszerű férjet, egy önfeláldozóan gondos családapát, egy egyházához buzgón ragaszkodó hívőt, egy hivatása magaslatán álló köztisztviselőt, egy nemes szívű, arany jellemű emberbarátot.

Elhantoltunk egy köztisztviselőt, akinek közpályája nem külső csillogásra s üzletszerű kihasználásra volt berendezve; akinek kiváló szakképzettségét a jóakaró szolgáltatékészség s az önmegtartóztatással határos kötelességteljesítés tette a közérdekek gyümölcsözővé.

Két évtizeden át állott a medgyesi erdőgondnokság élén s az ő gondos, jószágosan erélyes és megértetően rábeszélő vezetése alatt élet kelt a kopár hegyeken, medrükbe szelidültek a rakoncátlan vizek s az okszerű gazdálkodás keretébe beilleszkedve a községi háztartások maradandó jövedelemforrásaivá fejlődtek az erdőbirtokok.

Hálás kegyeletünk koszorúját azzal az óhajjal helyezzük sirhantjára, hogy maradjon emléke köztünk élő s termékenyítse meg bennünk a közérdekek önzetlen szolgálatára irányuló készséget.

HIREK.

A járásbiróság vezetője szabadságon. Lokody Géza kir. táblabíró, a medgyesi járásbiróság vezetője hat hétre terjedő szabadságát megkezdte, a járásbiróságot ez idő alatt Kocziány Lajos járásbíró vezeti.

Mert Ság Mihály nem az örülő és nevető emberek közül való volt, akik kacagni tudnak. Az ő lelkében legmélyen nagy és fel-felbugó szomorúságok voltak eltemetve, a lelkére, mint sima gyöngyre, szomorúság volt vésve.

Ilyen volt Ság Mihály és vagyunk sokan, akik megérezzük, hogy csak a szomorúságban van szépség és akikre ujjal mutatnak a többiek, az egész világ, az élet utálatos prédikálói és nevetnek rajtunk egészséges nevetéssel és mondják:

— Nézzétek a bolondok, akik nem tudják, mi az élet és akik nem élnek.

Pedig Ság Mihály úgy érezte és úgy tudta, hogy az az ő baja, hogy nagyon is tudja, mi az élet.

Hogy az élet, ez a nagy és bolond sürgés-forgás semmi, csak a szépség ér valamit. (Talán ez se több a többinél, de Ság Mihály lelkében még voltak szépségek, még tudott akarni és még akart valamit az élettől, mert még látott benne titkokat). És látta, hogy a nevetés a szépség, mert óh, nevetni mindenki nevet és hogy csak a magánosság, a szomorúság és az anyaság a szépség. A többi, ez a sok céltalan cél, ami után elvakulva a magunk kicsiségétől futunk, rohanunk, a többi az utálatosan igaz igazságok, amit a nagyképtűk életnek hirdetnek és prédikálnak: mind semmi.

Ma este az ev. lutheránus főtemplomban az Orgona-alap javára 8 órakor, belépő jegyekkel templomi hangverseny lesz.

Az adókiivetés. A harmadosztályu kereseti adó kiivetése a medgyesi kir. adóhivatal kerületébe tartozó város és községek részére 1814—16. évekre e hó 15-én veszi kezdetét. Junius 25-éig sorra kerül a medgyesi járás 27 községe és 26-ától kezdődőleg mintegy 10—12 napon át a városi adók kiivetése következik. Az adókiivetőbizottság elnöke Falk Gusztáv, előadója a kincstár részéről Ivanovich Ambrus pénzügyi fogalmazó.

Az első földgázvilágítás Erdélyben. Csütörtökön volt Bázna fürdőtelepen az első földgázberendezés próbavilágítása. A fürdőtelep egész nagyvárosi képet nyert a körülbelül hatvan szabadon álló lámpa szép, nyugodt, fehér fényében. Az összes belső helyiségeket is földgázcsillárokkal szerelték fel. A báznai földgázvilágítás megteremtése a fürdő vezetőjének, von Sachsenheimnak érdeme. A berendezést a Küküllővármegyei Földgáz r.-t. készítette, melynek képviselőjében Knapp igazgató volt jelen. A technikai rész Pint Jakab mérnök, a társaság műszaki tanácsosa tervei szerint készült. A próbavilágítást Gáspár József mérnök helyezte üzembe. Mint hirdik, az ünnepélyes megnyitás néhány nap múlva lesz, mely alkalomra a pénz- és belügyminiszterek megjelenését is várják.

A kisselyki borhamisítók. Említettük, hogy a helybeli Czell cég feljelentésére, 6 kisselyki bortermelő ellen borhamisítás miatt eljárást indított a medgyesi járási főszolgabíró. A gyanúsított hordokból felküldött mintákból a kolozsvári állandó borvizsgáló szakértő bizottság megállapította, amit később a vizsgálat rendén a terheltek is beismertek, hogy a bor vizezve van kisebb-nagyobb mennyiségben. Ennek alapján a főszolgabíró a napokban hozta meg ítéletét. Az elítéltek neveit kiméletből elhallgatjuk, csupán az ítélet büntetését közöljük elrettentő példaképen. A hat bűnös

És Ság Mihály magános volt, egyedülvaló, szomorú volt a boldogságától és érezte az anyaság lázát is, mert szépségektől és melódiáktól volt terhes a lelke.

Még egy dolog van az életben, ami szép: a bizonytalanság. Hiszen az egész élet nem egyéb, mint várása az eljövendő bizonytalan dolgoknak és a bizonytalanul jövő bizonyosnak: a Halálnak. Bizonytalan volt az élete és a lelke is Ság Mihálynak, hogy sokszor szeretett volna hangosan fölsírni, mert valami nagy, fojtogató keserűség szorongatta a torkát és félelem, vad, dühös és kétségbeesett félelem. És ennek így kellett lenni, mert Ság Mihály a kiválasztottak közé való volt, akiknek szenvedni kell.

A meghatározásokat, a biztosságot és a nyugodtságot gyűlölte Ság Mihály és mégis vágyott utánuk, vágyott valami biztos nyugodtság után nagyon fájó és nagyon zaklatott napokon és ilyenkor érezte, hogy még szenvedni sem érdemes és élni és örülni sem érdemes, mint azt az élet papjai tanítják, csak egy érdemes van az életben: sarokba állni, meghuzódni szépen, csöndben, hogy valahogy észre ne vegyen bennünket az élet és így élni.

Már megérezte, hogy egyszer ugyanis csak erre kerül a sor. Mikor szenvedni már nem tudunk, mert nagyon is tele van a szívünk szenvedéssel, élni (ugy, ahogy

gazda összesen 390 korona pénzbüntetést kapott, amely felhajthatatlanság esetén elzárásra változtattatik át; a felmerült eljárási költség 216 korona. Ezenkívül megsemmisített fog, illetve denaturáltatni 2683 liter bor, amelynek értéke 1878 korona 10 fillér.

Vasuti beruházások. A magyar királyi államvasutaknak 1920. évig befejeződő munkaprogramja van kézen. Mint értesülünk, ebbe a munkaprogramba van felvéve a kiskapusi felvételi épület, váróterem és étterem átépítése, azonkívül központi váltó a medgyesi állomáson. A költségvetési hiteltől függ, hogy melyik évben vezetik keresztül az átalakításokat.

Huszonkétezer korona deficit. A városi tanács jelentést tett a képviselőtestületnek, hogy a városi házipénztárában az utolsó pénztárrovincsolás alkalmával 22.000 koronán felüli deficit mutatkozik. Ezen összeget más városi alapokból fedezték. A tulajadás okát abban találják, hogy a városi bérleteket nem fizetik pontosan s csak városi pótdobban 40.000 K hátralék mutatkozik. A képviselőtestület utasította a tanácsot a hátralékok erélyes behajtására.

A Grosskokler-Bote. Egy olvasónk írja Segesvárról: „A 34 évet számláló „Grosskokler-Bote“ című segesvári ujság talán már 34 év óta odairja a címe alá: „Publikations-Organ für den Grosskokler Komitat, den löbl. Elisabethstädter kön. Gerichtshof und den zu diesem Gerichtshof-Sprengel gehörenden kön. Bezirksgerichte: Schässburg, Mediasch, Reps, Agnethehn, Gross-Schenk, Langent al, Dicsőszentmárton etc.“ Az ember nem tudja, hogy ezt naivságnak, tudatlanságnak, vagy az emberek félrevezetésének vegye. Mert azt igen nehéz feltenni, hogy egy intelligens ujság szerkesztője fölött oly nyomtalanul zajlódjék el az új végrehajtási törvény, a sajtótörvény és az a törvény fölött, amely szerint az ember csak azt vindikálhatja magának, amije tényleg van. S azt csak senki el nem hiszi, hogy a megnevezett törvényszék és járásbiróságok ezt a lapot hirdetési orgánu-

prédikálják) szintén nagyon nehéz lenne, mert annál jobb, oh vagy talán betegbegek vagyunk. És akkor félreállunk.

Néha, nagyon ritkán úgy vissza-vissza gondolt az ezelőtti életére, amelyik nyugodt volt, tiszta, átlátszó és csak nagyritkán került egy-egy kérdés elé és az elől is, nehogy zavar essék, nehogy új dolog történjék (hogy félünk eleinte az újtól!) kitért.

És most?

Azt hitte: bűbajos titkok megfejtője lesz a nagyváros és percről-percre új titkokat rakott beléje. amik megkínzták, Ság Mihály úgy érezte ilyenkor, hogy ezek a titkok már fájnak neki, hogy ez már sok, hogy ez nagyon, nagyon fáj és hogy ennek másképpen kellene lenni.

És voltak napok, amelyeken mintha ki zökkent volna Ság Mihály magánosságából. Ilyenkor érezte, hogy más világba csöppen át, ahol az embereket olyanoknak látja, mint rózsavízben fürdő aranyhalakat, akik uszkálnak, örülnek és nevetgélnek. Am máskor — és ez gyakrabban fordult elő — nagyon, nagyon csunyáknak és rosszaknak látta őket és örült, hogy kiszabadult közülök, ez újra meg újra megutálta őket.

És voltak napok, a legnehezebbek, a kételkedésnek napjai.

Mikor így szólott magához Ság Mihály láztól reszkető hangon:

— Mi ez?

mukul nevezzék ki, de ha már meg is tették, lehetne annyi törvénytisztelete a lapnak, hogy Schässburg, Agnetheln, Reps stb. helyett a bírósági székhelyek hivatalos neveit írja ki. De tudomásom szerint a végrehajtási törvény a hivatalos hirdetmények közzétételi orgánumává egyenesen a magyar lapokat teszi meg, nem is olvastam Nagyküküllővármegye, vagy az erzsébetvárosi kir. törvényszék területéről soha egyetlen bírósági hirdetményt sem a Grosskokler-Boteba, minő jogon használhatja tehát azt a felírást. És vajjon nem-e éppen ilyen joggal használhatná: a japán császárság és az albán fejedelemség hirdetési orgánuma címet is. Valóban csodálkozni lehet, hogy van még ennyi szerénység a valágon, azaz pardon, a vidéken. Mert itt ugylátszik minden szabad. (Segesvár: J. K.)“ Ehhez nincs mit szólnunk, nem vagyunk isten bizony irigyek és cimetre vágyók s mért ne hagyjuk meg a nevezett lapot az ő boldog képzelődésében, ha az illetékes hatóság nem szól bele.

Üveggyár Medgyesen. A Kolener testvéreknek jelenleg a biharmegyei Bél községben van táblaüveggyáruk. Mióta a pénzügyminiszter a földgázkihasználást engedélyezte Medgyesnek, e cég városunk felé gravitál és komoly tárgyalásokba bocsátkozott a város vezetőivel, hogy itt a Schemmert, vagy a báznai gáz igénybevételével létesítendő gyárának a város kedvezményeket biztosítson. Ezen tárgyalások már hónapok óta folynak s mint értesülünk most már a gyáralapítás a megvalósulás stádiumához közeleg. Ugyanis a Leszámitoló és pénzváltóbank 3—4 millió koronát bocsátott Koleneréknek rendelkezésére a gyár és munkástelepek megépítésére s miután a város is a kedvezményeket biztosította nekik, most csak a pénzügyminiszter gázkihasználási engedélye hiányzik, amelynek megadásához kétség nem fér. A város az alapítandó gyárnak 15 holdnyi területet bocsát rendelkezésére, melyért a gyáros a földvételár évi kamatának felét

fizetné bér címén, továbbá pedig gázvezetékekhez is csak aránylagos költségekkel, a földmunkához pedig csak 20 százalékkal járulna hozzá a cég. Várospolitikai szempontból ezen kedvezmények megadását a legnagyobb mértékben helyeselhetjük, mert ez a mintegy negyven munkáscsaládot foglalkoztató gyár roppant gazdasági értéket képvisel és a város fejlődésére is előnyös hatással lesz.

Érettségis leány. Dr. Mendel Bernát segesvári járási orvos leánya, Ella, Kolozsváron a gimnáziumi érettségi vizsgálatot sikeresen letette. Ritka tünemény, hogy vidéki leányaink tudományos pályára képezzék ki magukat, azért gratulálunk az érett kisasszonynak.

Nyilvános elszámolás. A medgyesi első magyar temetkezési-egylet e hó 7-én egy szépen sikerült jünialist rendezett, aminek tiszta jövedelme az egylet pénztárának gyarapítására fordított. Bevétel 92·10 K, kiadás 78·84 K, tiszta maradvány 13·26 K. Felülfizettek: Kocziány Lajos 5 K, dr. Dorka János, dr. Barbosz Gergely és Szöcs Jánosné 2—2 K, dr. Hörváth Arthur 1·60 K, Müller András 1·40 K, Küu Dániel, Salati József és Salamon Teréz 1—1 K, Györke Károlyné 50 fill., Fodor János, Bálint Zsigmondné és Fülöp Mózes 40—40 fill., Gál Béla, Ponik Ferenc, Haltinger József, Lukó Sándor, Lestyán József, Kaszás Gábor, Kajlik Sándor, Péterffy Lajos, Kiss Julcsa, Bodó János, Tatár János, Király Sándorné, Hedrich György, Fazekas József és Jakab Józsefné 20—20 fillér. Fogadják egy a felülfizetők, valamint az egylet anyagi és erkölcsi sikerén fáradozottak az egylet leghálásabb köszönetét. A medgyesi első magyar temetkezési-egylet.

Sepsiszentgyörgy hivalszekere. Szentgyörgyre a mult heten érkezett meg a sorozóbizottság. Minden város gondoskodik ilyenkor fogatról, mely a bizottság csomagját, az iratokat beszállítsa a vasutállomárról. Sepsiszentgyörgyön ló nem volt s ha nincs ló, jó a bivaly is, gondolták és kikül-

döttek egy bivalyszekeret. Természetesen nagy feltűnést keltett a fényes fogat, de a derűtség nyomban átváltozott bosszusággá, mikor a fekete állatok a melegtől nyugtalanzkodni kezdtek s közel érezve az Olt hűs vizét, gyors iramban annak vették utjokat. Alig tudták megakadályozni a két állatot, hogy az irományokat meg ne fűrösszék az Olt csendes folydogáló vizében. A városi tanácsot felvilágosították, hogy máskor elegánsabb fogatot küldhetne.

A drágaság közepette felhívndó a gazdaasszonyok és anyák figyelmé arra, hogy a tészták, mint rétes, gombóc, omlette, palacsinta stb. előnyösebbek a hus, vagy összetett ételeknél, ha azokat di. Oetker-féle sütőpor hozzáadásával készítik el, mert ily módon nemcsak hogy olcsóbbak, de ép oly tápértékűek s ezenfelül könnyen emészthetőek, mely körülmény fontosságát a gyermekek szempontjából nem hangoztathatjuk eléggé.

SZEKESZTŐI ÜZENETEK.

M. A. urnak, Helyben. A levelek közzétételét nem tartjuk szükségesnek és többé a kérdést bolygatni szándékunk nincsen.

908 1

Jó anyák gondoskodnak arról, hogy gyermekeik tápláló és izletes édes-tésztákat kapjanak vacsorára. Kevés fáradsággal, olcsón, kitűnő édes-tésztákat készíthetünk dr. Oetker-féle pudringporokkal, melyek különbözök mint pl.: vanília, málna, citrom és csokoládé ízekben kaphatók s a kicsinyek által ujjongó fogadtatásban részesülnek. Egy 15 filléres pudringpor csomagból $\frac{1}{3}$ liter tej, 2 tojás és 5 dg. cukor hozzáadásával kitűnő vacsora készíthető 5—6 gyermek részére. Minthogy pedig a pudringokat gyümölcsizzel, tejföl nélkül készítjük, ezen szerek fokozzák a jóit valamint a tápértéket.

Hogy így élek bután, elkeseredve és belémerülve a magam oktalan fájalmába? — Jaj, mi ez?

Miért altatom magam és miért hazudok magamnak! Mi ez, amit én most élek?

Szenvedéseket temetek el, hogy legyen az új szenvedéseknek helye.

De mik ezek a szenvedések?

Butaság, képzelődés, amit nagy semmittevésembe magamba szuggerálok. De miért? Jaj, miért?

Mi vagyok én? Kicsoda ez a sápadt és tüzes szemű valaki, aki annyire fáj nekem? Van tehetségem? Mi? Hol? Csinaltam már valamit?

Hol ez a szenvedés, ez a szépség? Hogy ettől fakadnak lelkemben a melódiák?

De hát mi is ez a szépség? Jaj, kicsoda?

Ez a sok, sok könnyes szenvedés, ez a lányos pityergés, ez a szépség? De hiszen az nem igaz! Vannak szebb dolgok is mint ez. Nem szebb a betegségnél az egészség és a sirásnál a nevetés? Vagy a bizonytalanságnál nem szebb az erős akarás?

Ó jaj, honnan tudjam én azt?

És ilyenkor Ság Mihály reszkető és lázas lélekkel várt valamit, valami nagy és melegsivü embert, aki megfogja majd kezét melegen és puhán és vezeti valahova, valami muzsikáló és rózsaszínű semmi felé és ő akkor befogja hunyni a szemét és

ugy megy és olyan, de olyan boldog lesz majd és akkor ugy, de ugy fog sirni, hogy talán a lelke is megszakad belé.

... Mikor eljön az a nagy és melegsivü valaki, aki megfogja majd kezét melegen és puhán és vezeti szép lassan, halkán, nesztelen lépésekkel és kikerüli vele szép lassan, észrevétlenül a rögöket, amik az utjába gördülnek...

Miért is vannak ilyen rögök? ...

És jöttek napok, amelyek mintha kicserélték volna Ság Mihályt.

Ilyenkor reggel kelt föl és amint kiment az utcára és az arcan előmlött a nap tüzzsinü sugárkévéje, egy-egy pillanatra behunyta a szemét, hogy csupa fényeset, rózsaszínű ragyogást lásson és ilyenkor ugy érezte, hogy mosolyog a lelke.

Könnyünek érezte ilyenkor magát és erős, büszkének és nem a házakhoz simulva járt, mint máskor, szenvedéssel teli és zaklatott napokon, hanem a járda közepén és ragyogó, boldog és diadalmas volt az arca.

Ugy járkált a sok nappali ember között, mint aki nem új és idegen ez, ez a sok küzdő és akaró ember, ez a sok nevető és boldog arc, melyet a nap még nevetőbbre, még boldogabbra aranyozott. Új volt neki a látása ennek a sok embernek, akiről meglátszott, hogy mind valahova mennek, valami biztos cél felé, nem ugy mint ő, mint az éjszaka kóbor vándorai, akik lehajtott fejjel bandukolnak az utcákon, amelyik az ő lábuk alatt az élet országutává válik.

Az élet keserves országuta lesz az éjszaka embereinek az aszfaltos utca, akik szenvednek mindig és a szenvedés nekik az élet. De most ezen a friss és napsugaras délelőttön nem szenvedett Ság Mihály. Tudott örülni az utca apró örömeinek és fájt neki az utca sok kis miniatür bánata — mert vannak az utcának örömei és bánatai is — és olyan derültnyugodtan nézett mindenki szemébe, olyan kacagó és nevető lélekkel járta az utcákat, mint a többi ember.

És szerette volna ezt a sok-sok apró kis embert egy nagy és széles öleléssel a melléhez szoritani és szerette volna, ha az emberek, az utca, ugy bujtak volna a melléhez, mint az apához bujik a kis gyermek.

És ilyenkor eszébe jutott Ság Mihálynak ugy délután felé az is, hogy ez az élet. És dagadt büszkén és önérzetesen a melle, hogy imé most megtalálta az igazságot, amelyik mégis az életpapok igazsága. Csak muló pillanatra jutott eszébe, hogy kár, hogy ez az igazság sokak igazsága, hogy nem kivételes igazság és hogy szürke, hogy nem kell már érte küzdeni, pedig az igazságok egyedüli értéke, hogy küzdeni kell értük.

(Folyt. köv.)

Hirdetmény.

Berethalom községe folyó évi június hó 23-án d. e. 10 órakor a községi irodában nyilvános szóbeli és írásbeli árverésen elad

448³/₄ öl bükk hasábfát

a „Woisthal“ nevű erdőben; kikiáltási ár ölenként 12 K.

500 ölet a „Wurzel“ nevű erdejében; kikiáltási ár 10 K.

Ajánlatok az egész mennyiségre és minden csoportra magára nézve, vagy kisebb mennyiségekre 100 ölen alul nem tehetők. Bánatpénz 10 százalék.

A vétel után a v. telár készpénzben befizetendő. A község ellenben hajlandó a vételár hátralékra folyó évi szeptember hó 1-éig várni, ha ez az árverés előtt kérik.

Berethalom, 1014. évi június 9.

916

A községi előljáróság.

484. sz. 1914. végrh.

918

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a medgyesi kir. járásbírósnak 1913. évi Sp. I. 2302/2. számú végzése következtében dr. Schmidt József medgyesi ügyvéd által képviselt Schuster Sámuel medgyesi lakos javára 61 K 22 fill. s jár. erejéig 1913. évi május hó 24-én foganatosított kielégítési végrehajtás útján le- és felülfoglalt és 835 koronára becsült következő ingóságok u. m.: butorok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a medgyesi kir. járásbírósnak 1913. évi V. 228/3. számú végzése folytán 61 K 22 fill. tőkekövetelés, ennek 1913. évi február hó 26-ik napjától járó 5% kamatai, $\frac{1}{3}$ % váltódíj és eddig összesen 56 K 30 fillérben bíróilag már megállapított költségek erejéig Medgyesén, alperes lakásán leendő megtartására **1914. évi július hó 2-ik (második) napjának délelőtt 10 órája** határidőül kitzüzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §§-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglalták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Medgyes, 1914. évi június 8.

Hotye János,

kir. bir. végrehajtó.

500. szám 1914. végrh.

920

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a nagyszabeni kir. járásbírósnak 1912. évi Sp. V. 1025/15. számú végzése következtében dr. Halmos Béla nagyszabeni ügyvéd által képviselt Wagner Sámuel cég javára 1000 K s jár. erejéig 1913. évi május hó 20-án foganatosított kielégítési végrehajtás útján le- és felülfoglalt és 1000 koronára becsült következő ingóságok u. m.: egy motor nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a medgyesi kir. járásbírósnak 1913. évi V. 280/3. számú végzése folytán 1000 korona tőkekövetelés, ennek 1912. évi október hó 1-ső napjától járó 5% kamatai, $\frac{1}{3}$ % váltódíj és eddig összesen 417 K 12 fillérben bíróilag már megállapított költségek erejéig Ecelen, alperes lakásán leendő megtartására **1914. évi június hó 24-ik (huszonnegyedik) napjának d. e. 10 órája** határidőül kitzüzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegy-

zéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §§-ai értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Medgyes, 1914. évi június 8.

Hotye János,

kir. bir. végrehajtó.

A medgyesi kir. járásbírósnak, mint telekkönyvi hatóságtól.

Szám: 263/914. tkvi.

917

Árverési hirdetmény.

A medgyesi kir. járásbírósnak mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy dr. Popp Demeter medgyesi ügyvéd által képviselt Seceta István medgyesi lakos végrehajtónak, Bogacean Demeter medgyesi lakos végrehajtást szenvedő elleni 39 K 90 fill. s jár. iránti végrehajtási ügyében az árverést elrendelte.

Ennek következtében a medgyesi kir. járásbírósnak kerületében fekvő s a medgyesi 491. sz. tkvben foglalt A. † 2. rsz. 1379. hrsz. faház 1200 koronában megállapított kikiáltási árban az **1914. évi augusztus hó 22-ik napján d. e. 9 órakor** a medgyesi kir. járásbírósnak területén a kir. járásbírósnak hivatalos helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a következő feltételek alatt fogárverés alá kerülni:

Mindenekelőtt kimondja a kir. járásbírósnak, hogy ezen elrendelt árverés C. 2. alatt Bogecsan Vazulné sz. Moga Fimia javára bekebelezett élethossziglani haszonélvezeti jogot nem érinti, amennyiben azonban ezen ingatlanok oly árban adatnának el, mely az ezen szolgálmi jogot megelőző és 1800 koronában megállapított követelési nem fedezné, az árverés hatálytalanná válik és az ingatlanok ugyanazon határnapon a haszonélvezeti jog fentartása nélkül fognak elárvereztetni. (Vh. n. 163. §.)

1. Ha a megállapított kikiáltási áron felül ígéretet senki sem tesz, árverésre kitzüzt birtok szükség esetén a kikiáltási áron alul is el lesz adandó de azon megszorítással, hogy az ingatlanok az 1908. évi 41. t.-c. 26. §-a értelmében a fent megállapított kikiáltási ár kétharmadánál alacsonyabb áron az árverésen el nem adhatók.

2. Árverezni kívánók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át készpénzben vagy az 1881. évi 60. t.-c. 42. §-ában számított árfolyammal s az 1881. november hó 1-én 3333. I. M. R. 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirokban a kiküldött kezeihez letenni, vagy az 1881. évi 60. t.-c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál történt előleges elhelyezéséről kiállított elismervényt átszolgáltatni.

Az aki az ingatlanért a kikiáltási árnál magasabb ígéretet tett, ha többet ígérni senki sem akar, köteles nyomban a kikiáltási ár százalékára szerint megállapított bánatpénzt az általa ígért ár ugyanannyi százalékáig kiegészíteni. (Vh. nov. 25. §.)

Az árverési feltételek többi pontjai a hivatalos órák alatt a kir. járásbírósnak tkvi irattárában és Medgyes város tanácsánál megtekinthetők.

Medgyes, 1914 január 20.

A kiadmány hitelül:

Lengyel s. k.
jegyző.

Salati József s. k.
kir. tkvezető.

2 leány
papirmunkára
felvétetik
REISSENBERGER G. A.
könyvnyomdájában

A medgyesi kir. járásbírósnak, mint telekkönyvi hatóságtól.

Szám: 4806/913. 5233/913. connez.

919

Árverési hirdetmény.

A medgyesi kir. járásbírósnak mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy dr. Ipsen Frigyes medgyesi ügyvéd által képviselt Spar- und Creditgenossenschaft medgyesi bej. cég és dr. Ziegler Gyula nagyszabeni ügyvéd által képviselt Sift György nagyszabeni lakos végrehajtónak, Györfly Viktor medgyesi lakos végrehajtást szenvedő elleni 360 és 532 K tőkék s jár. iránti végrehajtási ügyében az árverést elrendelte.

Ennek következtében a medgyesi 1720. sz. tkvben foglalt A. † 2. r. 682. hrsz. kőháznak B. 10. szerint Györfly Viktor $\frac{1}{2}$ jutaléka 530 K, a medgyesi 871. sz. tkvben foglalt A. † 6. rsz. 4298. hrsz. szántó, 4299. hrsz. faház, 4300-4301. hrsz. gyümölcsös, 4302. hrsz. szőlő, 4303. krsz. szántó 1049. K, a szászalmádi 276. sz. tkvben foglalt A. † 11. rsz. 814. hrsz. szőlő 40 K, 12. rsz. 2429. hrsz. szőlő 20 K, a 284. sz. tkvben A. † 22. rsz. 812. hrsz. szőlő 30 K, a 297. sz. tkvben A. † 4. rsz. 832. hrsz. szőlő 40 K, a 393. sz. tkvben A. † 16. rsz. 810-811. hrsz. szőlő 110 K, 17. rsz. 935. hr.z. szőlő 20 K, a 657. sz. tkvben foglalt A. † 13. rsz. 808-809. hrsz. szőlő 35 K, 14. rsz. 813. hrsz. szőlő 20 K, 15. rsz. 815. hrsz. szőlő 30 K, a 787. sz. tkvben foglalt A. † 2 rsz. 539. hrsz. szőlő 60 K, a 793. sz. tkvben foglalt A. † 2. 548. hrsz. szőlő 10 K, összesen 1994 koronában megállapított kikiáltási árban a medgyesi ingatlanok **1914. évi augusztus 24-ik napján d. e. 9 órakor** a medgyesi kir. járásbírósnak hivatalos helyiségében és a szászalmádi ingatlanok ugyanazon nap d. u. 2 órakor Szászalmád községhezánál megtartandó nyilvános árverésen a következő feltételek alatt fog árverés alá kerülni:

Mindenekelőtt kimondja a kir. járásbírósnak, hogy ezen elrendelt árverés a medgyesi 1720. sz. tkvben C. 25. alatt Nagy Pál medgyesi lakos javára bekebelezett élethossziglani haszonélvezeti jogot nem érinti, amennyiben azonban ezen ingatlanok oly árban adatnak el, mely az ezen szolgálmi jogot megelőző és 6800 koronában megállapított követelést nem fedezné, az árverés hatálytalanná válik és az ingatlanok ugyanazon határnapon a haszonélvezeti jog fentartása nélkül fognak elárvereztetni. (Vh. nov. 163. §.)

1. Ha a megállapított kikiáltási áron felüli ígéretet senki sem tesz, árverésre kitzüzt birtok szükség esetén a kikiáltási áron alul is el lesz adandó de azon megszorítással, hogy az ingatlanok az 1908. évi 41. t.-c. 26. §-a értelmében a fent megállapított kikiáltási ár kétharmadánál alacsonyabb áron az árverésen el nem adhatók.

2. Árverezni kívánók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. I. M. sz. rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. LX. t.-c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál történt előleges elhelyezéséről kiállított elismervényt átszolgáltatni.

Az, aki az ingatlanért a kikiáltási árnál magasabb ígéretet tett, ha többet ígérni senki sem akar, köteles nyomban a kikiáltási ár százalékára szerint megállapított bánatpénzt az általa ígért ár ugyanannyi százalékáig kiegészíteni. (Vh. nov. 25. §.)

Az árverési feltételek többi pontjai a hivatalos órák alatt a kir. járásbírósnak telekkönyvi irattárában, Medgyes város tanácsánál és Szászalmád község előljáróságánál megtekinthetők.

Medgyes, 1914 január 28.

A kiadmány hitelül:

Lengyel s. k.
jegyző.

Salati József s. k.
kir. tkvezető.